

Sygn. akt: XU-71/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Dominika Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 27 czerwca 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **Ł. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 2 grudnia 2013 r. znak: O.-07- (...)

w sprawie Ł. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

I. oddala odwołanie.

II. nie obciąża stron kosztami postępowania

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 02 grudnia 2013r. przyznał wnioskodawcy Ł. S. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 21 maja 2012r. za doznany 5% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 3520 złotych. W postępowaniu przed organem rentowym Komisja Lekarska ZUS w dniu 19 listopada 2013r. ustaliła u wnioskodawcy 5% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami tego wypadku.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o zmianę decyzji i przyznanie prawa do wyższego odszkodowania z tytułu doznanego w dniu wypadku urazu podnosząc, że ustalony długotrwały uszczerbek na zdrowiu jest za mały.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Ł. S. z wykształceniem ogólnym, zatrudniony na stanowisku montera mebli biurowych na podstawie umowy zlecenia, w dniu 21 maja 2012r. uległ wypadkowi przy pracy.

Pracodawca powoda sporządził kartę wypadku przy pracy i uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: akta odszkodowawcze strony pozwanej.

W dniu 11 września 2013r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem przy pracy w dniu 21 maja 2012r.

Na wniosek wnioskodawcy wydane zostało w dniu 09 października 2013r. orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż następstwa przebytych urazów uzasadniają orzeczenie u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%, z poz. 94c.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawca nie zgodził się i wniósł sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS, która na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2013r. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Decyzją z dnia 02 grudnia 2013r. przyznano wnioskodawcy jednorazowe odszkodowanie w kwocie 3520 złotych za doznany 5% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta odszkodowawcze i dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z 30 stycznia 2014r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia wysokości % uszczerbku, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 21 maja 2012r.

W wydanej w dniu 31 marca 2014r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy stan po urazie kręgosłupa ze złamaniem kompresyjnym trzonów L1 i L2, zespół bólowy lędźwiowo - krzyżowy i wydali opinię, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 21 maja 2012r. wnioskodawca doznał 5% uszczerbku na zdrowiu zgodnie z poz.94c zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 31.03.2014r. - k. 11 a.s.

Z wydaną w sprawie opinią zgodził się wnioskodawca i nie wniósł zastrzeżeń.

Z treścią wydanej opinii w sprawie zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Na wstępie należy wskazać, iż bezspornym w sprawie pozostawały wystąpienie i ocena zdarzenia z dnia 21 maja 2012r., jako wypadku przy pracy. Sporny między stronami był jedynie rozmiar uszczerbku, jaki doznał w konsekwencji wypadku Ł. S. oraz ustalona w oparciu o tenże uszczerbek wysokość jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. nr 199, poz.1673; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanej opinii biegłych sądowych został ustalony długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% z poz.94c zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu wnioskodawcy i zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia w sprawie została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie

zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem powoda. Zdaniem Sądu opinia w sprawie jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegli wydający opinie w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 § 1 kpc - na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Biegli sądowi podzielili stanowiska organu rentowego i orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Z tego też powodu, Sąd nie znalazł podstaw do uznania zasadności zarzutów wnioskodawcy, przy jednoznacznej ocenie medycznej dokonanej przez biegłych sądowych.

Skoro opinia biegłych sądowych w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i nie podważana przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia.

Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania.

W związku z powyższym na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c,

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.